

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Petrus Iacobi Arlunensis. Ioanni Reuchlin Phorcensi S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

I O. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

tura & sciētia, & mihi pariter amicissimus. Res nostras si nosse uelis, mortem obiit charissima quondā uxor mea, piorū utinā iūgenda confortio, Consilio tñ amicorū uel si mauis cōsuetudine ipsa uiuē di coactus secundā duxi, ex honesta nec parū antiqua Aurelianensium familia. Quod si ut nunc sunt res nostræ in posterū regantur, nihil est q̄ de fortuna conqueri ausim. Det utinam summus ipse parens prosperum uitæ cursum, exitumq; foelicem & nobis & nostris. Vale uir literatissime. Ex aurelia urbe pridie Kalendas Decembres Anno. M. CCCC. lxxx tertio.

Petrus Iacobi Arlunensis Iuris utriusq; Doctor,
Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

CRebris meis ad te literis q̄ respondeas nihil, totū te Pythagoreū factū putarē, nisi apud A. Gelliū in suis cōmentariis lecti cassem Pythagorā loquēdi nō etiā scribēdi silentiū indixisse. Deus his tuis diuitiis iratus sit, quæ non mō te tibi at amicis potius abdicarunt. An es ignarus quantū studiū, quantā curam, quantam deniq; sollicitudinē in reb⁹ olim tuis præstiterim, sed de his satis ac saper. Non diuitias tuas sed literas peto, quas tandē probris excandescente stomacho extorquebo. Quare id assidue cogites uelim (sic enī Petri te tui ne utiq; capiet obliuio) q̄ Archidamus Agesilai cū a Philippo asperiorē accepisset epistolā respondit, si umbram tuam metiri uolueris (inquit) haud nunc maiorem eā inuenies q̄ esset et aū uictoriā. De libris tantisper scribo nihil, donec id qd̄ saepe a me peti tum est quibus careas certio rem me effeceris, ne noctuas Athenas mittam. Rescribe igiē si aliud non habeas huius meæ epistolæ in orthographia peccatū. De literarū figura nihil ad Rombū, quando quidem Quintilianum scribendo prope serpētes pinxisse gloriam ex eloquentia sibi non elementorum figura peperisse constat. Datum Papiæ Anno lxxxviii. Kalendis septembribus.

Petrus Iacobi Arlunensis; Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

Quod nihil meis proximis ad te literis respōderis, quid causæ sit diuinare nō possū, succēses fortassis mihi, q̄ nihil librorū græcorū miserim, iuste facis, at tu uola sine pennis, q̄ quidē in aere piscari me iubes, & uenari iaculo ī medio mari Ego certe oīm librariorū apothecas preptauī, nusquā inueni libros græcos, græcorū uero liberos multos. Adii quoq; interpretes ipsos

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

quibus præceptorib⁹ utor, qui illam tuam græcorum librorum copiam mirum in modum stupent. Miratur hanc tuam copiam græcorum librorum totius Italiae facile princeps Georgius Merula, qui ex Catalogo tuo indicabat te libros habere, quibus agere & ipse & multi præstantissimi græcarum literarum studiosi carerent. Si uis uocabularium græcum, si grammaticam Chrysoloræ græcam, fac ne ignorem, quo noctuas Athenas mittam. Credam te non succensere ubi tibi rem superiore mea epistola quæ planissime scripsi, at potius calami uetusti inopia nihil scripsisse. Quare ad te mitto optimos ex recentum delectos quos magno ære comparauit, eos ut tibi dono darem, ne suauissimis tuis epistolis carerem. Vale, & fac ut fidelis sis fidelis. Data Papiæ Kalendis Martis.

Petrus Iacobi Arlunensis, Ioanni Reuchlin
Phorcensi. S. D. P.

Suauissimis tuis literis mirifice sum delectatus. Velit deus optimus maximus semper tibi scribendi occasione oblatum ita, quo uel me uel te in historiis reddas doctiorē. Quid est quod scribiste me comonescere? ne obliuiosos imiter coruos. Utinam tam necessario maxime uitæ bono, natura me coruis memoria acrimonia intelligentiaque æquasset. Legimus enim apud Plinium naturalis historiae facile omnium principem libro. x. de coruo qui mature sermoni assuefactus, omnibus matutinis euolans in rostra forum uersus Tiberium, deinde Germanicum & Drusum Casares nominatim. mox transeuntem populum Romanum salutabat. Quare tibi persuadeas uelim me in re tua consicienda coruinam & memoriā & intelligentiā habuisse, Plinium quæ ad te dem, apud librarios offendo nullum, uoluptate Strabonis non fraudabo ingenium tuum, quod emptus non tuo sed meo ut recepi precio. Neque enim omnino is sum qui uerba rebus patiat ut esse contraria, quotidie qui sese ad te perferat nuncium expectat. Georgius Heller pernegat id se comode facere posse. De Tiro Liuius nihil adhuc certi habeo. Nauabo tamen operam ut is quoque bibliothecam condecoret tuam, qui uelut apud diuinum Hieronymum legimus, ab ultimis Hispaniae Galliarumque finibus eloquentiae dulcedine, pluresque nobis ad sui contemplationem traxisse prædicatur. In quo comparando corui utique memoriā, non uero Coruini Messalæ oratoris, qui ut Plinius libro eius, vii. placet, sui nominis obliuiscere habebat. Ad hac